

(המשך מעמוד 29)

בכנסת. ייעלם מן הבמה הפוליטית. אך הוא לא החליט באיזו רשימה כדאי לו להופיע. באין ברירה, יעמיד את עצמו בראש הרשימה של ייגאל הורביץ, שתהיה בהכרח קטנה. אם תקום רשימה גדולה יותר, למשל ביוזמת עור ויץ, ישתדל להצטרף אליה. אם תהיה יוזמה אחרת — ישקול.

דרוש: דגל. לא יפה למנהיג פוליטי להגיד "אני רוצה להיות בכנסת, ולא חשוב לי באיזו דרך". לכן זקוק דיין לדגל.

גם כזה אין חידוש. ב־1973 איים לפגוע את מיפלגת העבודה אם לא תתקבל דרישתו להקמת העירימה. התוצאה היתה "מיסמך גלילי" הזכור-לשימצה. שתרם תרומה חשובה להחלטת נשיא מצריים לפי תוה במילחמת יום הכיפורים. כעבור כמה שנים השתתף דיין במשאומתן למסירת ימית לידי ה מצרים.

הפעם יש לדיין דגל אופנתי חדש: "אוטונומיה חד-צדדית". די בבדיקה שיטחית כדי להבחין כי זהו רעיון בוסר, שאינו ניתן כלל לביצוע. אולם כמו "האופציה הירדנית" של שימרון פרס וזהי סיסר מה העושה רושם על הבריות וה מעניקה לבעליה הילה של הוגה דעות ובעל-תוכנית.

קבע השבוע דיין: אחליט ברבע האחרון למי להצטרף, והדבר תלוי בקבלת התוכנית שלי "לפיתרון הבעייה הפלסטינית". מאחר שאין לדיין שום תוכנית לפיתרון הבעייה הפלסטינית, זולת אותה "אוטונומיה חד-צדדית" סתרת-תוכן, משי איר לו הדבר חופש-פעולה גמור.

אילו היה עסקן אחר כלשהו נוקט תכסיס כזה, היה נקבר תחת מטרי הביקורת והלעג של אמצעי-התיקשורת. אולם דיין נהנה גם כעת. אחרי כל מה שקרה, מיהס מיוחד. הטלוויזיה, הרדיו והעתור נות מפנקים אותו. הם הקדישו לו

קארנבאל המישפטים

קמה סערה, הדברים הובאו לידעת הנשיא אנוור אל-סאדאת, וזה החי לית שהשלום חשוב מן העסקים. הוא פקד להכניס את ישראל ל"יריד".

"דגל אש"ף". מכאן והלאה הוכיחה ההתפתחות, עד כמה מסור בכת הבעייה, כאשר השלום הישראלי-מצרי מתנגש עם רצונה של מצריים להשתייך לעולם הערבי. במיקרה או שלא במיקרה מוקם

(המשך בעמוד 34)

מן העולם הערבי, אינו יכול למצוא חן בעיניהם.

● היריד נערך כדי לעזור ל"מו"לים המצריים למכור את ספריהם לציבור קוראי-הערבית — וציבור זה נמצא בארצות הערביות. נוכחות ישראלית רק יכולה להפריע להם בהשגת המטרה ה עיקרית של היריד.

לכן עשו עורכי היריד מאמץ כדי למנוע את כניסת ישראל אליה, בתירוצים פורמליים. אך בישראל

שבין ישראל ומצריים, היה מחליט מלכתחילה שלא להשתתף ביריד הספרים בקאהיר.

יש לכך לפחות שתי סיבות:

● ביריד של ספרים בולטים הר סופרים. ידוע כי הסופרים המצריים נמנים ברובם עם השמאל, ומתנגדים להסכם הנפרד המצרי-ישראלי. הסופרים, הכותבים למען כל העולם הערבי, הם מטבע ה דברים בעלי השקפה כל-ערבית. חוזה-השלום, שהוציא את מצריים

מקום נרחב ודיווח רציני. דיין רוכב שוב.

השלום

שני דגלים בקאהיר

איך דהרגו את

המיצרים כמונימום

שי מאמץ

אילו היה משהו אחראי ליחסים

זיב - והשלט מוכן!

עתה מתברר כי הצייר היה בעצם... בובה והשלט אינו אות בחירות של מפלגה חדשה אלא "זיב" המשקה הנמס של "עלית". התעלול הוא מבית היוצר של וימר יעקבסון טמיר בע"מ.

במבצע בזק לילי הוחלף השלט המסקרן על גג הבית בצומת "על פרשת דרכים" בתל-אביב. במשך שלושה שבועות ניצב כזכור צייר על הסולם בגשם וברוח ביום ובלילה אבל העבודה משום מה לא זזה...